

عنوان مقاله:

ارزیابی کاربری اراضی شهر کرمان

محل انتشار:

نخستین اجلاس جهانی شوراها و شهرداران 2016 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

علی اصغر عبداللهی - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید باهنر کرمان

مریم اسلامی علی آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر برنامه ریزان و مدیران شهری به منظور استفاده بهینه از فضای شهری، به بررسی و ارزیابی کاربری اراضی شهری و چگونگی توزیع فضایی مکانی آن می پردازند. ارزیابی چگونگی کاربری اراضی شهری منعکس کننده تصویری گویا از نظر سیمای شهری است و همچنین تخصیص فضاهای شهری به کاربری های مختلف و مورد نیاز در طی زمان و در جهت رسیدن به اهداف توسعه شهری است. در این تحقیق ضمن بررسی دیدگاه های نظری و روند عملی چگونگی کاربری اراضی شهری در ایران، مشخصا به تحلیل و ارزیابی این مهم در شهر کرمان به روش تحلیلی تطبیقی پرداخته شده است. نتایج حاصله نشان می دهد که توسعه فیزیکی و کالبدی شهر کرمان در دهه های اخیر و به تبع آن افزایش جمعیت باعث عدم تعادل در کاربری اراضی آن گردیده است. بنابراین برای جلوگیری از گسترش شهر و حفظ اراضی پیرامون آن، تعادل در کاربری اراضی و تعیین راهکارهای مناسب ضروری است. ارزیابی کمی اراضی شهری با توجه به سرانه ها و معیارها و همچنین ارزیابی کیفی آن با توجه به ماتریس های سازگاری، ظرفیت و مطلوبیت، وابستگی و تحلیل علمی آن در این پژوهش نشان می دهد که بسیاری از کاربری های موجود به لحاظ کمی و کیفی با استانداردها و ضوابط علمی غیر منطبق و نامتعادل بوده است. چگونگی تعادل بخشی و ساماندهی کاربری های اراضی شهری در متن اصلی مقاله به تفصیل بیان شده است.

کلمات کلیدی:

کاربری اراضی، ارزیابی کمی، ارزیابی کیفی، استانداردهای شهری، کرمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/633201>

